

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 5111011347
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5111011347.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného W. J. pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, o dovolaní generálneho prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 58/2015, z 2. júna 2016, podľa § 377, § 384 ods.1, § 385 ods. 1, § 386, § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dôvodu dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. takto

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 58/2015, z 2. júna 2016 bol

porušený zákon

v ustanoveniach § 10 ods. 2 Tr. zák., § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 285 písm. b/ Tr. por. § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por., a § 326 ods. 5 Tr. por. v p r o s p e c h obvineného W. J..

Tento rozsudok sa z r u š u j e.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Žiline sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 15. decembra 2014, sp. zn. 28T 152/2011, uznal obvineného W. J. vinným z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

pri realizácii stavebných úprav a nadstavby Starej pekárne - polyfunkčného domu ARCCUSS, časť „B“, na ul. Makovického č. 20/11 v meste Žilina, okres Žilina, spoločnosťou PeHaeS, s.r.o., Štrková 4,

Žilina, kde pracoval na základe pracovnej zmluvy v pozícii stavbyvedúceho, z dôvodu určenia nesprávneho technologického postupu spočívajúceho v nesprávnom spôsobe vystuženia stredového prievlaku nad 3. nadzemným podlažím v mieste nad stĺpom „S3-5 (prvý stĺp od susednej budovy na ul. Horný Vál) a súčasne z dôvodu nedodržania navrhnutého spôsobu vystuženia prievlaku a stropnej dosky nad 3. NP" (navrhnutých bolo 6 x R 20 mm a použitých bolo 4 x R 16 mm), nesprávnym stykovaním výstuže v ťahanej oblasti prierezu stredového prievlaku a nedodržaním presahu pri stykovaní výstuže, čo bolo v rozpore so STN 73 1201 (namiesto 800 mm bol presah 600 mm a 150 mm na kritickej strane), nastala nedostatočná odolnosť kritického prierezu nad stĺpom pre zaťaženie vlastnou tiažou, tiažou stropnej dosky nad 3. NP a čerstvou betónovou zmesou stropnej dosky nad 4. NP, čo malo za následok to, že dňa 11.08.2009 v čase medzi 12.00 hod. a 13.00 hod. došlo k vytrhnutiu výstuže z betónu prievlaku nad 3. NP pri jeho hornom povrchu a následné zrúteniu nadstavby 3. NP a 4. NP polyfunkčného domu v časti „B", čím vznikla spoločnosti ARCCUSS, s.r.o., so sídlom Rosina 648, IČO: 36 429 350, škoda vo výške najmenej 225 000 €, pričom okrem poškodenia samotnej stavby došlo aj k poškodeniu súkromného majetku v átriu prevádzkovej budovy č. 22 ul. Radničnej, ktorej majiteľom je Ing. W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. A. č. X, M., vo výške najmenej 6 938,18 €, ďalej k poškodeniu nosného obvodového múru bytu v budove na ul. Horný Vál č. 21, ktorého majiteľom je spoločnosť LICITOR group, a.s., Tajovského 5, Žilina, IČO: 36 421 561, vo výške najmenej 2 000 €, ďalej k poškodeniu nákladného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz 3241 B8X4/4 933.30 s ev. č. U. XXXVE, patriaceho spoločnosti Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., so sídlom Tuhovská 11, Bratislava, IČO: 35 728 116, vo výške 380 €, k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. FORD MONDEO WAGON s ev. č. M. XXXBR, ktorého vlastníkom je K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XX/XX, M., vo výške 150 €, osobného motorového vozidla zn. VW CADDY s ev. č. M. XXXAY, ktorého vlastníkom je spoločnosť PTM-Prastav, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 4, Žilina, IČO: 31 559 573, vo výške 185 € a spoločnosti PeHaeS, s.r.o., Štrková 4, Žilina, IČO: 31 627 943, škodu v presne nezistenej výške (spoločnosť škodu nešpecifikovala).

Za to uložil okresný súd obvinenému podľa § 285 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300 € (tristo eur) a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) dní.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených: Arcuss s.r.o, Rosina 648, IČO: 36 429 350, Ing. W. T., odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obvinený W. J. proti výroku o vine a treste. Odvolanie podal aj okresný prokurátor v Žiline proti výroku o treste.

Krajský súd v Žiline o podaných odvolaniach rozhodol rozsudkom z 2. júna 2016, sp. zn. 3To 58/2015, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súd Žilina z 15. decembra, sp. zn. 28T 152/2011. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného W. J. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. (s odkazom na § 10 ods. 2 Tr. zák.) oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora v Žiline, sp. zn. 3Pv 837/09-37, z 15.12.2011 pre skutok, ktorým mal spáchať prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1. ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom, pretože skutok nie je trestným činom. Zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal generálny prokurátor dovolanie v neprospech obvineného z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Generálny prokurátor v rámci svojho písomného vyjadrenia doručeného okresnému súdu dňa 18. novembra 2016 poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. b/ Tr. por., pričom uviedol, že týmito ustanoveniami sa Krajský súd v Žiline pri svojom rozhodovaní dôsledne neriadil, čím porušil zákon v prospech obvineného, ktorý zakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. Skonštatoval, že Krajský súd v Žiline pri rozhodovaní o odvolaniach obvineného W. J. a okresného prokurátora v Žiline vychádzal zo správne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, ktorý postupoval v súlade s § 2

ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr. por. s právnym záverom, že obvinený sa dopustil skutku kladeného mu za vinu tak, ako je to uvedené vo výroku prvostupňového rozsudku. Generálny prokurátor svoj názor odôvodnil tým, že Krajský súd v Žiline zistený skutok nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že konanie obvineného s poukazom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Tr. zák. nedosiahlo závažnosti prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Podľa generálneho prokurátora, z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností založil svoj záver, akými úvahami sa spravoval pri vyslovení záveru o nepatrnej závažnosti činu obvineného, preto považuje rozsudok za nepreskúmateľný. Zdôraznil, že vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a v konaní pred súdom bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že konaním obvineného bola spôsobená značná škoda, ktorá vznikla spoločnosti ARCUSS, s.r.o., vo výške najmenej 225 000 eur. Došlo aj k poškodeniu súkromného majetku v átriu prevádzkovej budovy na Radničnej ul. 22, Žilina, ku škode vzniknutej Ing. T. vo výške najmenej 6.938,18 eur a k poškodeniu nosného obvodového múru bytu v budove na Ul. Horný Vâl 21, Žilina, ku škode vzniknutej spoločnosti LICITOR group, a.s., Žilina vo výške najmenej 2 000 eur a k poškodeniu viacerých zaparkovaných motorových vozidiel v celkovej výške najmenej 715 eur.

Generálny prokurátor vyslovil názor, že vzhľadom na rozsah spôsobenej škody, ktorá je významným hľadiskom pre posúdenie miery závažnosti prečinu podľa kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Tr. zák., nemôže byť závažnosť činu nepatrná. S poukazom na uvedené skutočnosti a po dôkladnom vyhodnotení závažnosti činu obvineného s poukazom na mieru jeho zavinenia a spôsobený následok dospel k záveru, že obvinený svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v závere svojho podania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3 To 58/2015, zo dňa 2. júna 2016 bol porušený zákon v ustanoveniach ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvineného W. J., a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený podaním z 11. januára 2017, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Podľa jeho názoru, krajský súd v rozhodnutí správne posúdil zistený skutkový stav a dospel k správne a zákonnému rozhodnutiu. Pokiaľ dovolateľ namietal, že krajský súd neodôvodnil svoj postup, poukázal na stranu 4-5 napadnutého rozsudku. Na dovoláciu námietku generálneho prokurátora, že obvinený svojim protiprávnym konaním spôsobil škodu najmenej 225 000 eur a že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že jeho konaním bola spôsobená škoda, uviedol, že toto tvrdenie nevychádza zo zisteného skutkového stavu, je to prevzaté tvrdenie z obžaloby a rozsudku, ktorý bol odvolacím súdom zrušený. Podľa obvineného, v konaní nebolo preukázané, že obvinený W. J. svojim konaním spôsobil škodu. Aj tieto okolnosti hodnotil vo svojich záveroch odvolací súd na strane 4-5 napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd podľa § 392 Tr. por. dovolanie zamietol, a to z dôvodu, že dovolacie dôvody neboli preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou - generálnym prokurátorom § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. a § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa tiež obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania uvedená v prvej vete § 372 ods. 1 Tr. por., keďže prokurátor pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté.

Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 Tr. por., preskúmal v zmysle § 384 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, uvedené v dovolaní, pričom dospel k takému záveru, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 2. júna 2016, sp. zn. 3 To 58/2014, bol porušený zákon v prospech obvineného W. J..

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo a jeho dôsledkom býva narušenie stability konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Preto aj tu musí prevažovať záujem na tom, aby bolo vydané rozhodnutie plne v súlade so zákonom ako aj konanie, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti takéhoto právoplatného rozhodnutia.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 285 ods. 1 Tr. zák., kto z nedbanlivosti spôsobí alebo zvýši všeobecné nebezpečenstvo, alebo sťaží jeho odvrátenie alebo zmiernenie, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 285 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 326 ods. 5 Tr. por. odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por., súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že Krajský súd v Žiline sa v danom prípade dôsledne neriadil citovanými ustanoveniami, keď zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina z 15.12.2014, sp. zn. 28T 152/2011, a bez toho, aby vykonal dokazovanie, sám rozhodol, čím konal v rozpore so zákonom. Odvolací súd vydal napadnutý rozsudok bez opätovného vykonania dôkazov už skôr vykonaných ako i bez vykonania dôkazov nových, a teda len na podklade predloženého spisového materiálu (viď zápisnica z verejného zasadnutia z 2 júna 2016 na č.l. 615 súdneho spisu). Z uvedeného dôvodu sa stalo konanie pred krajským súdom nezákonným, a preto nie je možné zaujať stanovisko k dovolacím dôvodom, nakoľko vychádzajú z nezákonným spôsobom zisteného skutkového stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd porušil zásadu vyjadrenú v

rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (číslo judikátu je R č. 57/1984), podľa ktorej nemôže odvolací súd sám rozhodnúť rozsudkom (§ 259 ods. 3 Tr. por. - teraz § 322 Tr. por.), keď sám nevykoná žiadne dôkazy a mení skutkový stav zistený súdom prvého stupňa len na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa. V takom prípade musí vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Aj keď odvolací súd sám nevykoná žiadne nové dôkazy, ani neopakuje dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, môže dôjsť k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa sú nejasné, neúplné, alebo vzbudzujú pochybnosť o svojej správnosti. Odvolací súd môže v takom prípade vytknúť chyby pri hodnotení dôkazov, ktorých sa podľa jeho názoru dopustil súd prvého stupňa (nelogickosť záverov, opomenutie niektorých okolností a pod.), nie je však oprávnený dávať mu záväzné pokyny, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení jednotlivých dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má urobiť. Je oprávnený iba na to, dať súdu prvého stupňa záväzné pokyny znova vykonať dôkazy, alebo vykonať nové dôkazy (§ 264 ods. 1 Tr. por. - teraz § 327 ods. 1 Tr. por.).

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ by odvolací súd chcel sám rozhodnúť, musel by vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu na ustálenie skutkového stavu, aby odstránil pochybnosti, ktoré vytykal súdu prvého stupňa. Pri novom preskúmaní odvolaní obvineného a prokurátora sa bude musieť vysporiadať aj s dôkazmi a námietkami, ktoré uvádza generálny prokurátor vo svojom dovolaní.

V danom prípade je potrebné zdôrazniť aj to, že odvolací súd môže v zmysle § 322 ods. 3, veta prvá Tr. por. sám rozsudkom rozhodnúť len vtedy, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Okrem toho najvyšší súd zistil, že rozhodnutie krajského súdu trpí navyše ďalším nedostatkom spočívajúcim v absencii presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky významné pre rozhodnutie o vine či nevine obvineného. Krajskému súdu je treba vytknúť, že nenaplnil ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por., z kontextu ktorého vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že postup všeobecného súdu, ktorý aplikuje určité ustanovenie zákona bez relevantných dôvodov v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou, treba považovať za postup arbitrárny. Takýto postup je zároveň aj zásahom do princípu právnej istoty ako súčasťou právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. októbra 2007, sp. zn. I ÚS 335/06). V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka trestného konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka trestného konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález z 12. mája 2004, sp. zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

V súvislosti s vyššie uvedeným je nesprávny a nezákonný postup krajského súdu, ktorý oprel oslobodzujúci výrok obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia len formálnym poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák. bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí zaoberal akýmkoľvek skutočnosťami tvoriacimi obsah § 10 ods. 2 Tr. zák. Najvyšší súd zdôrazňuje, že citované ustanovenie má podstatný význam nielen pre úvahu, či ide vôbec o trestný čin, ale rozhodujúcim spôsobom zasahuje aj do úvah o tom, či ide o

trestný čin závažnejšieho alebo menej závažnejšieho charakteru. Všetky okolnosti dôležité z hľadísk uvedených v § 10 ods. 2 Tr. zák. je nutné nielen zisťovať, ale tiež objektívne (t.j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich) hodnotiť. Pritom je treba vždy uviesť, či a do akej miery tá alebo oná okolnosť zvyšuje, alebo znižuje stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že pri určení stupňa závažnosti trestného činu je určujúci význam chráneného záujmu - v predmetnej trestnej veci je objektom ochrana majetku, bezpečnosť života a zdravia ľudí, pričom na naplnenie objektívnej stránky trestného činu všeobecného ohrozenia stačí už samo ohrozenie chráneného záujmu. Rozsah škody spôsobenej trestným činom je dôležitým hľadiskom pri stanovení stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť (porovnaj R 33/1967). V tomto smere je potrebné prisvedčiť tvrdeniu generálneho prokurátora, podľa ktorého krajský súd pochybil, ak neuviedol, akými úvahami sa spravoval pri vyslovení záveru o aplikácii materiálneho korektívu v súvislosti so závažnosťou spôsobeného následku - vzniknutou značnou škodou vo výške najmenej 225,000 eur. V danom prípade škoda, ktorá vznikla protiprávnym konaním obvineného na chránenom spoločenskom záujme, presahuje rámec ultima ratio.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Krajský súd v Žiline nedostatočne a nesprávne právne posúdil skutok spáchaný obvineným W. J., pričom nevykonal ani dokazovanie na verejnom zasadnutí a z toho vyplýva nesprávne vyhodnotenie použitia hmotnoprávných ustanovení vzťahujúcim sa ku skutku spáchaného obvineným, pričom bol porušený zákon v prospech obvineného. Bude úlohou krajského súdu vo svojich úvahách hodnotiť všetky skutočnosti významné pre posúdenie viny alebo neviny obvineného najmä s ohľadom na vzniknutý následok - spôsobenú škodu tak, aby bolo možné spoľahlivo (bez rozumných pochybností) a v súlade so stavom veci a zákonom rozhodnúť, či obvinený svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba.

S poukázaním na vyššie uvedené dôvody rozhodol preto Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.